

[Ømann.]

miste tilliden til, at Danmark ville føre en stram økonomisk politik. Jeg synes lige, man skal vende og dreje dette argument et par gange. Er det nu virkelig kommet så vidt, at vi faktisk allerede er under administration? Har regeringens økonomiske politik ført dertil, at vi ikke engang er i stand til at gøre det, der er rigtigt, nemlig til rette tid at fastsætte den rette procent?

Vi kan ikke medvirke til at fastsætte denne procent. Vi kan ikke medvirke til at gennemføre forslaget om udskrivningsprocenten. Der er grunde nok til det. Der er den tilsnigelse, der ligger i, at man nu ligesom vil overføre større beløb til proportional beskatning. Der er den samme tendens med hensyn til at overføre større beløb til kommunernes opkrævning efter en proportional skala; man foretager altså her et direkte angreb på byrdefordelingen, på skat-ternes samlede progression. Men hovedsagen for mig er, at jeg synes, det er uforvarligt af dette folketing at medvirke til fastsættelsen af en udskrivningsprocent, som man erkender man ikke har et realgrundlag for at fastsætte.

Jeg vil anbefale, at man tager skatteudvalget ind i slutningen af september og sørger for at få vedtaget udskrivningsprocenten hurtigt i begyndelsen af næste samling. På det tidspunkt vil man dog have et for-svarligere grundlag for at fastsætte den.

Sigsgaard: Der er sagt meget om tidspunktet for fastsættelsen af udskrivningsprocenten, og der er fremført mærkværdige argumenter. Jeg havde ikke tænkt mig at sige meget om det, for andre har jo sagt en del, men jeg må altså gå lidt ind på det efter hr. Niels Helveg Petersens indlæg.

Hr. Niels Helveg Petersen brugte bl. a. det argument, at han savnede en motivering for at udsætte fastsættelsen af udskrivningsprocenten, og det var jo mærkværdigt. Det, der bør motiveres, er selvfølgelig, at man skal fastsætte udskrivningsprocenten på et så tidligt tidspunkt, at den bliver fastsat med så stor usikkerhed, at flere ordførere her i dag er ude af stand til — alle er vel egentlig ude af stand dertil — realistisk at diskutere, hvad udskrivningsprocenten bør være. Det, at man fastsætter den på et så tidligt tidspunkt i forhold til den periode,

hvor den skal virke, kræver en nærmere motivering; det kræver sandelig ingen motivering at flytte fastsættelsen så nær hen imod ikrafttrædelsesdatoen som muligt. På den måde skal man ikke vende tingene på hovedet.

Over for indvendingerne om, at der er for stor usikkerhed forbundet med fastsættelsen i dag, sagde hr. Niels Helveg Petersen, at hvis der viste sig ændringer i den økonomiske situation, der kunne motivere en ændring af udskrivningsprocenten, var han da åben over for ændringer, så kunne den laves om igen. Hvor er så egentlig argumentationen henne for at fastsætte den allerede nu, hvis man alligevel skal til at lave den om i september-oktober, og hvis det teknisk kan lade sig gøre, for det lå der jo i hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger? Så er argumentationen simpelt hen fløjet sin vej.

Lad mig dertil lægge, at man også har argumenteret for fastsættelsen nu med det argument, at skatteyderne — jeg tror, det er finansministeren, der har sagt det — vel har et krav på en vis sikkerhed; jo tidligere de ved, hvad udskrivningsprocenten vil blive, jo større mulighed har de for at fastlægge deres budgetter. Men nu har hr. Niels Helveg Petersen lige stået og sagt, at man måske vil lave den om igen til september; så er det argument også væk, så kan skatteyderne alligevel ikke med nogen sikkerhed kalkulere deres udgifter og indtægter, deres budgetter, for det kommende år. Det er besynderligt at høre, hvordan en regeringspartiordfører her kan stå og skyde de eneste to svage argumenter fuldstændig væk under sig selv, væk under regeringen, væk under regeringspartierne, så der efterhånden intet er tilbage.

Hvad kan nu begrundelsen være for dem, der vil udsætte udskrivningsprocentens fastsættelse? spurgte hr. Niels Helveg Petersen sig selv. Nu er der jo i og for sig ikke nogen, der vil udsætte den; der er nogen, der som sædvanlig vil fastsætte den på et så sent og dermed så sikkert tidspunkt som muligt. Men hr. Niels Helveg Petersen spurgte altså alligevel sig selv om det og gav selv svaret: det må jo være for at få sat udskrivningsprocenten ned. For det kan vel ikke være for at få den sat op, tilføjede han. Det er altså slet ikke gået op for hr. Niels Helveg Petersen, at hele diskussionen om tidspunk-